

Forhandling om Herloven, idet vi i Dag have behandlet denne mere end det foreliggende Forslag. Der er fra de Herrens Side fremkommet den alvorlige Betragtning, at de Meniges og Befalingsmændenes Lønninger ere nøie knyttede til hinanden — det var det Udtryk, som det ærede Medlem for Ætstedts Amts 2den Valgkreds (Sagd) brugte — men jeg forstaaar ikke, hvorfra denne nøie Knytelse skrives sig. Jeg kan derimod forstaa, at der er en himmelvid Forskjel. Befalingsmændene ere frivillige, Soldaterne ere tvungne. Dette kan jeg forstaa, og derfor forstaaar jeg ikke, hvorledes man kan sige, at de ere knyttede saa nøie til hinanden (Nu kjær: De kunne blive derfra!) Kunne de blive derfra? Saa antager jeg ikke, at ret Mange vilde blive Solbater for Fremtiden. Jeg hører nok undertiden, at Fædrelandsfærligheden skal være saa stor, men de kunne jo prøve en Dag, hvem der vil være Soldat, og hvem der ikke vil være det, og De ville da faae at se, hvor mange der bliver det frivillig (Nu kjær: Jeg talte om Befalingsmændene!) Ja, de ere frivillige, og derfor have de deres Lønning; men netop derfor have deres Lønninger ikke noget med de Meniges at bestille, medmindre man for Fremtiden vil ophøje de Menige i Embedsstanden, hvilket jeg forøvrigt ikke skal have Noget imod, især da Rang- og Titeltjygen er saa stor. Jeg skal mere stærkt, end jeg i Begyndelsen af Forhandlingerne vilde have gjort det, tilraade at vedtage Endringsforslaget, thi det er klart for mig, at man ellers vil trække Bøxler til Forbødel for Embedsmændene i Staten paa de Meniges Bekostning. Dette er mig klart, og dersom man ikke vedtager det Endringsforslag fra det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojfen), som her foreligger, saa tvivler jeg ikke et Minut paa, at vi ville faae en meget alvorlig Forhandling om og rimeligvis ogsaa seile bagud med de Meniges Lønning, naar den 31te Marts kommer. Efter den Forhandling, som her er ført, er jeg overbevist om, at dersom vi skulde optage Sagen paany, ville vi, hvis vi ikke vedtage de af de Herrens omtalte Lønningslove, faae Vanskelighed ved at sætte det Samme igjennem, som nu foreligger, og netop derfor vil jeg indstændig tilraade, at man vedtager Endringsforslaget, for at det i alt Fald kan blive fastslaaet, at man har den alvorlige Villie, at de Menige skulle have Forhøielse. Jeg ser i Afstemningen her en Tilkendegivelse af en alvorlig Villie; thi vedtager man Forslaget, saa er man sikker paa, at de Menige vedblivende faae Forhøielse. I den Henseende er det ærede Medlem fra Frederiksøerf. (P. C. Olsen) fuldstændig konsekvent, og jeg beber det ærede Thing at følge ham. Det ærede Medlem staaar jo ellers i Modsetning til Flertallet i denne Sal, men jeg takker ham, fordi han har set rigtig paa denne Sag; og jeg vil, som sagt, raade det ærede Thing til at følge ham.

Formanden: Det ærede Medlem for Dønsø Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

Oct. Hansen: Jeg frasælber Ordet.

Aufjær: Det undrede mig meget at høre, at man fra den modsatte Side udtalte Forundring over, at der paa vor Side kunde være Medlemmer, som nærede Mistillid. Have De da Tillid til os? Høre vi ikke hver Dag udtales, at De have Mistillid til vore Bevæggrunde og Hensigter? Og har navnlig ikke den ærede sidste Taler udfastet den Insinuation, at vi ville gaa bort fra, hvad vi her Alle have erklæret at være enige i (Modsigelse). Det ærede Medlem sagde, at dersom det kom til en ny Forhandling, frøgtede han for, at man ikke kunde sætte det Tilleg, som her er ansat, igjennem, og det er ikke første Gang, at den Slags Stringer fremkomme fra det ærede Medlem. Jeg pleier ellers ikke at imøbegaa ham, men denne Gang kan jeg ikke undlade det. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) ønskede at faae at vide, hvorfor man satte saa stor Pris paa at faae indsat $\frac{3}{4}$ Nar, i Stedet for at gjøre Løven endelig. Jeg tror, at jeg udtrykkelig har sagt, at min Grund til ikke at ville gjøre den endelig var den, at disse Tillag i mine Tanker maatte dele den samme Skæbne som alle de Tillag, som vi maatte komme til at give i Genhold til Spørgsmaalet om Dyrtidens Indflydelse paa Livsforødenhedernes Pris. Naar det ærede Medlem beklagede, at de ikke kunde faae Frugten af deres alvorlige Bestræbelser for Herlovens Revision til at komme frem, saa er det dog virkelig absolut nødvendigt, at de først faae deres Bestræbelser til at sætte Blomst, og denne Blomst maa være et aldeles bestemt formuleret Forslag, som vi kunne komme til at forhandle om. Til det ærede Medlem, som før talte om den danske Nations Langsomhed skal jeg sige, at ellers pleier man ikke at at klage over vor Langsomhed. Vi have ved visse Leiligheder viist os som et overordentlig hurtigt Folk, der saa godt som med et eneste Spring kunde springe over fra een Tilstand til en hel anden (En Stemme: Det var Tilbagefærd). Ja, jeg veed ikke, hvad det ærede Medlem mener om 1848. Men naar det ærede Medlem spies at ville bebrejde mig, at jeg med Hensyn til Herloven hentede mine Exempler fra, hvad der var stiet i andre Lande, saa skal jeg indstændig advare ham og Andre imod at tro, at vi ere et saa udvalgt Kjernefolk, at vi kunne lede Alting ud af vor egen Bevidsthed, og at vi bestandig kunne finde paa Noget, som netop særlig passer for os. Er der noget Sted, hvor der er overordentlig stor Fare, ved at følge denne Betragtning, saa er det jo netop med Hensyn til Spørgsmaalet om Forvarsøsenet. Dersom vi kun havde os selv at staa med, saa kunde vi